Πορίσματα ημερίδος με θέμα: 'Μεταμοσχεύσεις: Δωρεά ή αφαίρεση ζωής;'

Categories : ΒΙΟΗΘΙΚΗ

Date : 23 Απριλίου, 2013

Το Σάββατο 20 Απριλίου 2013 ώρα 16:00, στο στάδιο Ειρήνης και Φιλίας - Αίθουσα "Μελίνα Μερκούρη" διοργανώθηκε ημερίδα, από την ΕΣΤΙΑ ΠΑΤΕΡΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ και ΕΝΩΜΕΝΗ ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ, υπό την αιγίδα της Ιεράς Μητρόπολης Πειραιώς και την συνεργασία της Ιεράς Μητρόπολης Γλυφάδας, με θέμα: Μεταμοσχεύσεις: Δωρεά ή αφαίρεση ζωής;

Μετά τίς εἰσηγήσεις τῶν ἐκλεκτῶν ὁμιλητῶν διεξήχθη εὐρύς καί ἐλεύθερος διάλογος ἐκ τοῦ ὁποίου προέκυψαν τά ἀκόλουθα **πορίσματα:**

1. Ὁ ἀναγκαστικός Νόμος 3984/11 περί εἰκαζόμενης συναίνεσης πού ψηφίσθηκε μέ καταφανή καταπάτηση τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, ἀπό ἐλαχίστους βουλευτές τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου καί μάλιστα σέ περίοδο δεινῆς οἰκονομικῆς καί γενικότερης σαρωτικῆς κρίσεως ἔφερε τὴν εἰκαζόμενη συναίνεση στὴν πιὸ σκληρὴ μορφή της, ἀφοῦ κάθε ἄνθρωπος θεωρεῖται πλέον δωρητὴς ὀργάνων ἂν δὲν ἔχει προβεῖ νωρίτερα σὲ ἔγγραφη ἄρνηση.

Ὁ Ν. 4075/2012, ποὺ ἀκολούθησε μετὰ τὶς ἀντιδράσεις γιὰ τὴν καταφανῶς ἀντισυνταγματικὴ καὶ ἐπικίνδυνη διάταξη τῆς εἰκαζόμενης συναίνεσης, προσέθεσε τὴν προϋπόθεση τῆς συγκατάθεσης τῆς οἰκογένειας τοῦ δότη, θέτοντας ἕναν ὅρο ἀόριστο καὶ ἐπιδεχόμενο ἑρμηνείας, ἀφοῦ δὲν προσδιορίζει ἀκριβῶς τὰ πρόσωπα ποὺ δικαιοῦνται νὰ συναινέσουν στὴν ἀφαίρεση τῶν ὀργάνων τοῦ οἰκείου τους, ὅπως συμβαίνει μὲ τὸν σήμερα ἰσχύοντα νόμο 2737/1999.

Ἀπὸ συνταγματικῆς ἀπόψεως, καὶ οἱ δύο νόμοι τῶν μεταμοσχεύσεων ἀντιτίθενται στὰ μὴ ἀναθεωρητέα ἄρθρα 2 παρ. 1 καὶ 5 παρ. 1 τοῦ συντάγματος, καθὼς θίγουν τὸν πυρήνα τῆς ἀξίας τοῦ προσώπου, ἡ ὁποία ἀκολουθεῖ τὸν ἄνθρωπο καὶ μετὰ θάνατον, ἐνῷ ἐπιπλέον καταστρατηγοῦν τὴν ἐλεύθερη ἀνάπτυξη τῆς προσωπικότητας, μὲ τὴν

ἀνελεύθερη ἐκβίαση τῆς βουλήσεως τοῦ ἀνθρώπου σχετικὰ μὲ τὸ ἂν ἐπιθυμεῖ ἢ ὄχι τὴ δωρεὰ τῶν ὀργάνων του.

Ἀλλὰ καὶ σὲ σχέση μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου, συνιστᾷ παράβαση τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ἐν λόγῳ Διεθνοῦς Συμβάσεως, ὁποιαδήποτε αὐθαίρετη ὑποκατάσταση τῆς συναίνεσης ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ λόγῳ ἔλλειψης τῶν αἰσθήσεών του δὲν ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ συμφωνήσει ἤ νά διαφωνήσει μέ αὐτήν, εἰδικὰ γιὰ ἕνα τόσο σοβαρὸ θέμα ποὺ κυμαίνεται μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου.

Οἱ κίνδυνοι ποὺ παρουσιάζονται μὲ αὐτὲς τὶς πρακτικές, εἶναι τεράστιοι καὶ προφανέστατοι. Γεμίζουμε ἐρωτηματικὰ καὶ ὑποψίες, ἀναλογιζόμενοι τὸ πλῆθος τῶν μεταναστῶν ἢ τῶν μοναχικῶν ἀνθρώπων, ποὺ θὰ μποροῦν νὰ γίνουν ἄθελά τους «ἐθελοντὲς δότες», χωρὶς νὰ βρίσκεται κάποιος ἐπίσημα οἰκεῖος τους γιὰ νὰ ἀρνηθεῖ τὴν ἀφαίρεση τῶν ὀργάνων τους. Μετά ἀπό τά συνεχῆ ἀπάνθρωπα, ἀντικοινωνικά, ἀντεθνικά καί ἀντίχριστα σχέδια τῆς Νέας Ἐποχῆς πού στανικά μᾶς ἐπιβάλλονται, δέν εἶναι σέ θέση ἡ ἐπίμονα πιεζόμενη ἀπό τήν Τρόϊκα κυβέρνηση νά πείσει τόν Ἑλληνικό λαό ὅτι ὁ ὡς ἄνω Νόμος δέν ἀποσκοπεῖ καί στή βιολογική του ἐξόντωση, καταλλήλου βεβαίως εὐκαιρίας δοθείσης.

Φρονοῦμε ὅτι ὁ Νόμος δέν θά πρέπει νά ἐφαρμοσθεῖ, ὅπως δέν ἐφαρμόσθηκε στή Γερμανία μετά ἀπό σφοδρές ἀντιδράσεις τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ.

2. Ἡ ἔννοια τοῦ ἐγκεφαλικοῦ θανάτου (ΕΘ) δημιουργήθηκε τό 1968, μερικοὺς μῆνες μετὰ τὴν πρώτη μεταμόσχευση καρδιᾶς, ἀπό τήν ad hoc ἐπιτροπὴ τοῦ Harvard, ἡ ὁποία καθόρισε καὶ τὰ κριτήρια γιὰ τὴν διάγνωσή του, ταυτίζοντας τὸ μὴ ἀναστρέψιμο κῶμα, ποὺ εἶναι κατάσταση ζωῆς, μὲ τὸν θάνατο. Εἶναι ἐξαιρετικά σημαντικό νά γίνη ἀντιληπτό ὅτι οἱ λόγοι, οἱ ὁποῖοι ὤθησαν τήν προαναφερθεῖσα ἐπιτροπή νά μεταβάλει τόν ὁρισμό τοῦ θανάτου ἦταν:

α) ἡ ὑποβοήθηση τῶν ἰατρῶν νά αἴρουν τή θεραπευτική ὑποστήριξη ἀπό τούς ἀσθενεῖς, στούς ὁποίους δέν ὑπάρχει προοπτική ἐπιβιώσεως («μάταιον τῆς φροντίδος») καί

β) ἡ μή ὕπαρξη τῶν ὁποιωνδήποτε ἀντιρρήσεων λήψεως ζωτικῶν ὀργάνων ἀπό τούς «ἐγκεφαλικῶς νεκρούς» ἀσθενεῖς. Πῶς θά μποροῦσαν ἐξάλλου; Γεγονός τό ὁποῖο μᾶς ἐπιτρέπει ἀνεπιφύλακτα νά χαρακτηρίσουμε τούς προαναφερθέντες λόγους χρησιμοθηρικούς. Ἀργότερα οἱ ὑποστηρικτὲς τοῦ ΕΘ προσπάθησαν νὰ δώσουν καὶ μία βιολογικὴ βάση-ἐξήγηση τῆς ταυτίσεως τοῦ ΕΘ μὲ τὸν θάνατο, ὑποστηρίζοντας ὅτι ὁ ἐγκέφαλος ἀποτελεῖ τὸ κύριο συντονιστικὸ ὄργανο ποὺ συντονίζει τὴ

λειτουργία τῶν ἄλλων ὀργάνων καὶ ἑπομένως ἡ καταστροφὴ του συνεπάγεται τὸν ἀποσυντονισμὸ τῆς λειτουργίας τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ὁδηγεῖ στό θάνατο.

Τὸ 1998 τὸ οἰκοδόμημα τοῦ ΕΘ κλονίστηκε ἀπὸ τή δημοσίευση μελέτης τοῦ καθηγητοῦ Shewmon, ὁ ὁποῖος ἔδειξε ὅτι ὁ ρόλος τοῦ ἐγκεφάλου δὲν εἶναι ἐκεῖνος τοῦ κεντρικοῦ ρυθμιστῆ χωρὶς τόν ὁποῖον τὸ σῶμα χάνει τὴν ἑνότητά του καί σταματᾷ νά ἀποτελεῖ ἕνα ζωντανὸ ὀργανισμό. Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ἡ ἀντιπαράθεση πρὸς τὸν ΕΘ μεγάλωνε, παρόλο ποὺ στὰ χρόνια αὐτὰ ὁ ΕΘ σταδιακὰ κατοχυρωνόταν νομοθετικὰ σὲ ὅλον τὸν δυτικὸ κόσμο, συμπεριλαμβανομένης καί τῆς Ἑλλάδος. Ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα στή διεθνῆ Ἰατρική, Βιοηθικὴ καὶ Ἰατρονομικὴ βιβλιογραφία ὑπάρχει πλειάδα ἄρθρων καὶ βιβλίων ποὺ ἀντιμάχονται τὸν ΕΘ μὲ ἰατρικὰ καὶ βιοηθικὰ ἐπιχειρήματα. Βαρύνουσα σημασία ἔχουν ἀσφαλῶς οἱ δημοσιεύσεις, συμφώνως πρός τίς ὁποῖες ἡ πληροφόρηση τοῦ κοινοῦ γιά τό θέμα τοῦ «ἐγκεφαλικοῦ θανάτου» χαρακτηρίζεται ἀπό σκόπιμες ἀνακρίβειες καί ἀναλήθειες!

3. Οἱ διοργανωτές καί ὅλοι ὅσοι συνεργάσθηκαν γιά τήν ἡμερίδα αὐτή, ἀλλά καί οἱ χιλιάδες τῶν συνέδρων εἴμαστε ὑπέρ τῶν Μεταμοσχεύσεων. Οἱ μεταμοσχεύσεις ἀπὸ ζωντανοὺς δότες ὀργάνων, ἀποτελοῦν τὴν ἰδανικὴ περίπτωση χριστιανικῆς προσφορᾶς καὶ ἀγαπητικῆς αὐτοθυσίας, ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ στὴν ἀπόφαση δωρεᾶς. Διεθνῶς, πραγματοποιοῦνται οἱ ἑξῆς μεταμοσχεύσεις ἀπὸ ὑγιεῖς-ζωντανοὺς δότες: νεφροῦ, ἥπατος, παγκρέατος, πνευμόνων καὶ ἡ μεταμόσχευση-μετάγγιση μυελοῦ τῶν ὀστῶν. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν μεταμοσχεύσεων αὐτῶν εἶναι εὐεργετικὰ γιὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ συνήθως δὲν ἀποτελοῦν σοβαρὴ ἀπειλή γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴν ὑγεία τῶν δοτῶν. Οἱ νεώτερες ἐξελίξεις στὴν τεχνολογία καὶ τὰ φάρμακα ὑπόσχονται ἕνα ἀκόμη καλύτερο μέλλον στὶς μεταμοσχεύσεις ἀπὸ ζῶντα δότη, ἐνῶ εἰδικὰ γιὰ τὰ νεφρικὰ μοσχεύματα οἱ μελέτες δείχνουν σχεδὸν διπλάσια ἐπιβίωση σὲ σχέση μὲ τὶς λεγόμενες «πτωματικές» μεταμοσχεύσεις. Ὁ νέος νόμος τοῦ 2011 ἐπιτρέπει σὲ κάθε ἐνδιαφερόμενο νὰ προσφέρει κάποιο ὄργανό του ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ συγγενείας, ἀπελευθερώνοντας ἔτσι τὶς πηγὲς μοσχευμάτων.

4. Εὐρέως ἔγινε γνωστό αὐτές τίς ἡμέρες ὅτι κάποια Ἑλληνίδα γιατρός, ὀνόματι Ἑλένη Ἀντωνιάδου, κατασκεύασε τραχεία ἀπό βλαστοκύτταρα τοῦ ἰδίου τοῦ πάσχοντος. Προσανατολίζονται κάποιοι ἰατρικοί κύκλοι πρός αὐτήν τήν κατεύθυνση κατασκευῆς ὀργάνων χωρίς δότες (without donors). Γιατί νά μήν εὐνοηθεῖ καί γιατί νά μή χρηματοδοτηθεῖ αὐτή ἡ ἔρευνα, ἀφοῦ ἤδη ἔχει ὁρατά καί πραγματικά τά πρῶτα ἐπιτεύγματά της; Ὄργανα χωρίς δότες καί μάλιστα

χωρίς «πτωματικούς» δότες.

5. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δέν ἔχει δηλώσει κατάφαση σέ ὅλο τό εὖρος τῶν δραστηριοτήτων τοῦ μεγάλου θέματος τῶν μεταμοσχεύσεων. Τό κείμενο «Βασικές θέσεις ἐπί τῆς Ἠθικῆς τῶν μεταμοσχεύσεων» τῆς ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (2001) δέν μπορεῖ νά ἀποτελέσει τή βάση γιά ὀρθόδοξη τοποθέτηση τῆς Ἐκκλησίας μας, γιατί στερεῖται ὀρθοδόξων θεολογικῶν κριτηρίων καί δέχεται ἀπροϋπόθετα τά ψευδοεπιστημονικά κριτήρια τοῦ ἐγκεφαλικοῦ θανάτου ἐπιχειρώντας τήν ὑποταγή τῆς Ἐκκλησίας στά κελεύσματα τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας καί τήν ἀποδοχή τοῦ ρόλου της ὡς προπαγανδιστῆ τῶν ἐγκληματικῶν μεταμοσχεύσεων. Δέν εἶναι δυνατόν ἕνας ἤ δύο ἐκ τῶν ὑψηλοβάθμων κληρικῶν νά χειρίζονται καί νά ἀποφασίζουν μόνοι τους γιά τόσο μεγάλα θέματα, ὅπως τῶν μεταμοσχεύσεων, πού ἅπτονται τῆς ζωῆς καί τῆς σωτηρίας τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων πολιτῶν τόσο κατά τήν διάρκεια τοῦ ἐπιγείου βίου ὅσο καί μετά τό πέρας αὐτοῦ στήν προοπτική τῆς αἰωνίου ζωῆς. Πάπες, δόξα τῷ Θεῷ, δέν ἔχουμε στήν Ὀρθόδοξη Ἑλλάδα. Οὔτε ἔχουμε ἀκόμα διαφθαρεῖ ἰδεολογικά, πνευματικά καί ψυχολογικά ἀπό τίς μηδενιστικές ὑπαρξιακές νοοτροπίες καί τακτικές τῶν ἀνατολικῶν θρησκειῶν.

6. Γιά ἐμᾶς τούς Χριστιανούς πού πιστεύουμε στήν ἀλήθεια τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης, στίς ἁγιοπνευματικές ἐμπειρίες τῶν Ἁγίων Πατέρων μας, ἡ ἀνθρώπινη ζωή ἔχει μοναδική καί ἀνεπανάληπτη ἀξία. Γι᾽αὐτό καί τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Παναγίας Τριάδος, ὁ Μονογενής Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ σάρξ ἐγένετο διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν. Φεύγοντας ἀπό τόν παρόντα κόσμο δέν ἄφησε κάτω τήν ἀνθρώπινη φύση Του, ἀλλά ἀναλαμβανόμενος εἰς οὐρανούς τήν πῆρε ἄφθαρτη, ἀναστημένη, ἀνακαινισμένη, ὁλόκληρη μαζί Του. Καθήμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός συγκάθηται αἰωνίως καί ἡ ἀνθρώπινη φύση Του. Ὁλόκληρη ἡ ἀνθρώπινη φύση Του δέν χωρίσθηκε ἀπό τή θεότητά Του, ἀλλά συνέπαθε ὁλόκληρος ὑπέρ τοῦ κόσμου, γιά νά ἁγιάσει ὅλη μας τή ζωή ἐν τῇ σαρκί Του. Ὁ Κύριος ὡς πρότυπο, ἀρχέτυπο, ὡς νέος Ἀδάμ μᾶς θέλει ὁλόκληρους σωματικῶς καί ψυχικῶς δικούς Του.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς διδάσκει πώς ἡ ψυχή δέν βρίσκεται σέ ἕνα μόνο συγκεκριμένο μέρος ἐντός τοῦ σώματος ἤ στόν ἐγκέφαλο, ἀλλά παντοῦ σέ ὅλο τό σῶμα, τό ὁποῖο συνέχει καί ζωοποιεῖ.

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης λέει ὅτι ἄν τραυματισθεῖ ἤ ἄν ὑποστεῖ κάποια

σοβαρή βλάβη ὁ ἐγκέφαλος τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἐνέργεια τοῦ νοῦ συμμαζώνεται μέσα στήν καρδιά, ἐνῶ ἡ ψυχή συνεχίζει νά ἐνεργεῖ στά ὑπόλοιπα μέρη τοῦ σώματος. Ἑνωμένος ὁ νοῦς μέ τήν καρδιά ζοῦν τό θαῦμα τῆς ἁγίας ἑνότητας ἐν Χριστῷ, πρᾶγμα γιά τό ὁποῖο ἀγωνίζονταν ὅλοι οἱ Ἅγιοι Ἡσυχαστές.

Ἐκεῖνες οἱ ὁριακές στιγμές πού εἶναι ἤ θεωρεῖται κάποιος ἐγκεφαλικά νεκρός, εἶναι πολύ κρίσιμες. Θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι τίς ἐπιτρέπει ὁ Μεγαλοδύναμος γιά τήν αἰώνια σωτηρία μας, γιά τήν αἰώνια σχέση μας μαζί Του.

Προσπαθοῦν ὅλοι οἱ ἀγωνιστές μοναχοί καί οἱ μοναχές καί ὅλοι οἱ συνειδητοί Χριστιανοί εἴτε μέ τό κομποσχοῖνι εἴτε χωρίς αὐτό νά ἑνώσουν τό νοῦ μέ τήν καρδιά λέγοντας ἀδιαλείπτως τή νοερά προσευχή. Ἔτσι ζοῦν τό θαῦμα τοῦ θείου ἔρωτος καί τοῦ θείου φωτισμοῦ μέ τίς ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ.

Ἴσως ἡ ἀγαθότατη πρόνοια τοῦ Παναγάθου Κυρίου μας νά παραχωρεῖ τραυματισμούς σοβαρούς πού χαρακτηρίζονται βάσει τῶν νεοεποχήτικων μετρήσεων ὡς νέκρωση τοῦ ἐγκεφάλου γιά νά γίνει αὐτή ἡ συμμάζωξη τοῦ ἐκκοσμικευμένου καί παραπλανημένου συγχρόνου ἀνθρώπου, νά ἔρθει «εἰς ἑαυτόν καί εἰς Κύριον», ἀφαιρούμενος ἀπό τή ματαιότητα γιά ὅσο καιρό κρίνει ὁ Σταυρωθείς γιά χάρη μας, ὁ Ἀναστάς καί Ἀναληφθείς Κύριος, ὥστε μέσα στήν ὕστατη εὐκαιρία πού δίνει ὁ Κύριος γιά μετάνοια νά ἀξιοποιήσουμε τόν τραυματισμό καί ἀπό τό τραῦμα ἀνακαινισμένοι νά πετάξουμε στήν αἰώνια μετ᾽ Αὐτοῦ ζωή.

Συνεπείᾳ τῶν ἀνωτέρω προτάθηκε **ἡ συμπλήρωση τῆς ὑπεύθυνης δήλωσης ἄρνησης δωρεᾶς ὀργάνων ἀπό ὅλους μας καί ἡ ἔγκαιρη ἀποστολή της στόν Ἐθνικό Ὀργανισμό Μεταμοσχεύσεων. [ΠΑΤΗΣΤΕ ΕΔΩ ΓΙΑ ΝΑ ΤΗΝ ΚΑΤΕΒΑΣΕΤΕ ΣΕ ΜΟΡΦΗ .PDF]** Ὄχι μόνο γιά νά διασφαλίσουμε τά ζωτικά μας ὄργανα ἀπό αὐθαίρετη ἀφαίρεσή τους, ἀλλά καί γιά νά δείξουμε τήν ἀντίθεσή μας σέ τέτοιου εἴδους μεθοδεύσεις.

Καθολικό αἴτημα πρός ὅλα τά Κόμματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου καί τά μέλη τους εἶναι νά κάνουν τίς ἀπαραίτητες ἐνέργειες γιά νά μή λειτουργήσει ὁ νόμος 3984/11 περί τῶν Μεταμοσχεύσεων μέ τήν πρόβλεψη τῆς εἰκαζόμενης συναίνεσης καί τίς ἄλλες συνέπειές του ἀκόμη καί αὐτές πού δέν μποροῦν νά προβλεφθοῦν.

(Πηγή: orthros.eu)